

Folketingskibenden, saa jeg nu kan konstatere Rigtigheden af det, jeg anfører ved at oplæse hans Citat, det Løb: „Fabrikker og fabrikmæssige drevne Værksteder, hvortil henregnes ethvert Sted, hvor der fremskilles eksplosive Stoffer eller eksploderende Genstande uden Hensyn til Antallet af dermed beskæftigede Personer, saafremt mindst 10 Arbejdere derved regelmæssig beskæftiges“. Det ærede Medlem har altsaa glemt Ordene „samt alle andre Anlæg“, hvilket ganske forandrer Meningen.

Men saa siges der: Man har jo saadanne Love som den foreslaaede i Tyskland, Finland, Norge og mange andre Steder. Ja, det er rigtigt, men der er blot det at bemærke, at i Tyskland have de saadan en Lov for Storindustrien og ikke for det egentlige Haandværk, saaledes som det ærede Medlem jo ogsaa selv har fremhævet. Men her vil man stabe en Lov af samme Indhold, der netop rammer Haandværket — ja, særlig den talrigste Haandværkerklasse her i Landet, nemlig alle Bygningshaandværkerne. I Norge derimod har man en saadan Lov ogsaa for Haandværket, en ganske lignende Lov som den her foreslaaede. Men hvorledes er det man nu fornøjet med den Lov? Ja, jeg havde selv Bejlighed til i Sommer at se i Norge, hvorledes man syntes om sin Ulykkesforsikringslov, som man der har haft i to Aar. Jeg havde nemlig Bejlighed til at overvære Generalmødet, som det kaldes for den norske Haandværkerstand, og et af Forhandlingsemnerne paa dette Møde var netop Ulykkesforsikringsloven. Jeg kan nu forsikre det ærede Ting om, at den Stemning, som ytrede sig paa dette Møde, ikke var Glid mod Loven. Der foreslaa paa Mødet forskellige Udtalelser fra de større ledende Haandværkerforeninger i Norge, hvilke det samlede Generalmøde tiltraadte. Man fremhævede i disse Udtalelser ikke alene, at Ulykkesforsikringen var den betydligste Byrde, det offentlige nogen Sinde havde lagt paa den unge norske Industri, men man spurgte, om ikke de norske industri-drivende vare Mennesker, som havde Lov at være i Landet, siden de skulde underkastes Udtagelseslove. Det var i det hele stærke Ord, der brugtes; jeg skal heraf kun citere en enkelt Udtalelse, en Resolution fra Trondhjems Haandværker- og Industriforening, som i sine Udtryk nøgenlunde svarede til Stemningen paa Mødet. Den lyder saaledes: „Loven har været yderst uheldig i Valget af sine Midler, idet den ikke har taget alle Faktorer i Betragtning, og den er uretfærdig lige over for Arbejdsgiverne, Landets Haandværk og Industri. Den udelægger

Selvhjælpsprincippet og Samarbejdet mellem den arbejdsgivende og arbejdsøgende Part.“ Denne Erklæring, at Loven var yderst uheldig i Valget af sine Midler, var den gennemgaaende Mening rundt omkring og blev i kraftige Udtryk gentagen af næsten alle Talerne paa Mødet. Grunden til, at Loven virkede saa uheldigt, sagde man, var den, at man havde hentet Monstret nede fra Tyskland — et stort Land med en stærkt udviklet Storindustri — og havde overført den paa Norge, som er et lille Land med liden Storindustri. Men er Norge jo i saa Henseende ikke meget forstelligt fra Danmark; derfor bør Erfaringer fra Norge tjene os til Advarsel. Det er ikke altid heldigt saaledes at hente Love eller Institutioner fra et andet Land og overføre dem uden behørig Tilpasning paa det hjemlige. Men naar Følelserne være saadanne i et Land, hvis Forhold ligne vore, og naar vi vide, at Stemningen rundt omkring her i Landet allerede er en saadan, at den vistnok ganske vilde komme til at svare til den norske — hvorfor skulle vi da lovgive i denne Sag netop paa den Maade? Ja, Svaret derpaa har det ærede Medlem for Aalborg givet os. Han gav det, idet han talte om Fisserne. Jeg har sagt, at jeg ikke kan tænke mig en Ulykkesforsikring, som ikke medtager Fisserne. Dertil svarer det ærede Medlem, at det vilde være en Ubethydighed at medtage Fisserne; det vil kun blive en 20—30 Dødsfald om Aaret, med en Bekostning af ca. 100,000 Kr. Men naar vi for et saa forholdsvis forsvindende Beløb kunne saa Fisserne stærkede mod Følgerne af Ulykkestilfælde, hvorfor skulle vi saa dog ikke tage Fisserne og Sommandstanden med i denne Lov? Nej, svarer det ærede Medlem, det er umuligt, for det strider mod det Princip, vi have lagt til Grund for Lovforslaget, og ifølge hvilket „Arbejdsaftalen“ er en „integrerende Del“ af Lovforslaget, hele Loven er bygget paa den Teori, at Ulykkesforsikringen skal være inkluderet i Arbejdsaftalen; Fisseren har ingen Arbejdsaftale, thi han arbejder som Regel ikke for andre, og derfor kan Fisseren ikke medtages i Loven. Ved dette Svar vender jeg altid tilbage til en af mine Anker — min Hovedtanke kan jeg sige — mod Forslaget; jeg fremsatte den, da jeg forelagde mit eget Forslag, nemlig, at man bygger hele Lovforslaget paa en aldeles kunstig Teori. Man siger udtrykkelig i Betænkningen en to tre Steder, at man vil stabe en ny Ret for Arbejderne, hvilket jo vil sige, at man vil lægge en ny Pligt, en ny Byrde paa andre — ikke paa Staten, men paa Arbejdsgiverne. Og man gør det